

DANIELIS HEINSII.
NOTÆ
ET E MENDATIONES
AD
MAXIMVM,
Philosophum.

Vel Coll. o^m Guanca



LUGDUNI BATAVORUM,
Ex Officina Ioannis Paetzij.

Academiæ Typographi,

An. c^{lo}. I^o. q. vii.

Viris Clarissimis
GERARDO TVNINGIO,
ET
REINERO BONTIO,
*illi Iurisprudentiae, huic Medi-
cine Professori.*

 VÆ Rōmæ olim Græce
disputavit Maximus, ser-
mone ejus urbis dedi-
mus, in quo nata sunt.
Idque vel consilio vestro, *Viri Clari-
ssimi*, vel suasu. Nec impune id
nobis fuit. Laborem enim labor
excepit, ut videtis: & qui de difficul-
tate querebamur; novam fecimus.
Quæ tam necessario subeunda fuit,
quam priorem illam non inviti ab-
solvimus. Multa corrupta, multa de-
pravata invenimus: quæ cum aliud

a. ij.

DANIELIS HEINSII
EMENDATIONES
IN
MAXIMI TYRII
DISSERTATIONES
ET
NOTE.

De ordine Dissert. & inscriptione.

Duo sunt quæ præstantissimis autoribus labem attulerunt & perniciem: tempus videlicet & imperitia. Imperitiam ut sæpe comitatur temeritas, ita interdum locum ejus obtinet, nec minus nocet quam illa, cum libere quidvis nobis & sine discrimine permittimus, vel judicio nostro freti, vel de alieno securi. Cujus utinam ubique potius quam in philosophis sapientiæ magistris extarent vestigia: & non aliquod quoque in hoc Maximo. Sed ut liberior fuit semper reliquis, ita minus ferenda videtur eorum audacia, qui in ordine scriptorum à veteribus ludere, & in alieno ingeniosi esse voluerunt. Nam ut nihil de Platone dicamus, & tot oratorum libris, quod abunde sæpe à doctis viris factum est, οἰκοι ἐ μάρτυς, hic noster: in cujus dissertationum ordine cum varient codices, certum est ut fallere omnes,

MAXIMI TYRII

Philosophi Platonici,

DISSERTATIONES XL.

Interprete

DANIELE HEINSIO. *Autoris Daminah*



LUGDVNI BATAVORVM,

Apud Ioannem Patium, Acad. Typogr.

CIC. l. c. vii.

Inserenda suis locis in Max. interpretat.

Pag.97. post illa, exerceeri possit? Aut ubi aureum tandem pacis ultum invenies? P.159. post illa. possident agricolæ. Adde, secundum Herodotum. P.208. post illa. deliberat legislator. Ita ut navis servetur, exercitus, familia, negotium habet gubernator, negotium imperator, negotium legislator.

P.439. post illa, quantum necire dedecus. Adde, icire autem non est decus, fugiamus dedecus, &c.

Mende Typogr. in interpret. Max.

P.10.V.ult.singula. 14.V.men. absit. 33.V.diis, qui. 44. V.hoc.non modo non. 47.V.bimus.ipfius anima. 50.V.1.gratiore, quam. &c. 64.V.salvere. Polyanathis. 65.V.1.cum Amorem dulceamarum. 75.V.cum mare. 80.V.1.Ne si. 81.V. hujus. hunc dicit. 85.V.li.conviviarū. 89.V.A Iove. Dardanus orum. 50.V.animum.imitatio. 107.V.tam.que commendat, protenus, &c. 119.V.quam.virum. 126.V.mediis. & accura- te. 153.V.regri. dele vocem intelligebat. 157.V.venc.veneficarum. 158.V.inter.ē Lemno. 161.renas. bis alia. 163.V.ult au- deo. 168.V.causa.maius. 172.V.univers.impetrasset. 177.V. temp. anima. 189.V.1.coniungit: hoc. 201.V.tione. Deorum Dearumq;. 209.V.lar.ab ebriis. 215.V.nec in. dele illud in. 216.V.timul.simulac divers. 217.V.homines. quos. 224.V. caret. preponenda. 233.V.dicit.voluptates dicas. & mox, pre- cedas honestas. 245.V.1.oratione. 247.V.Att.cui amicit. V. citia exulcerata, putida omnia 250.V.nios.Gymnopus. 252.V.quam.Pythagoras.V.alius, eiusmodi. V.genera. accommo- dandam. 258.V.ult.reliquaque. 260.V.lupt.voluptati. 261.V.explo.exprobabat. 262.V.erant. quem. 265.V.ferre.consu- budinem 266.V.gyptio.fert ratio. 269.V.modo.unum intell. 277.V.ult.dele Aegram. 281.hisce magnopere legibus, stultisq;. 269.quem nec.

In Alcinoo. P.332. V.tione. effluit cum voce. 338.V. eti.per figuram. 347.V.vetur. eis ratio. 357.V.lupta. & dolorem. ibid. quos. 370.V.cum, dele com. 371.V.homi. disting. veras Dei-

LECTORI

de interpretatione Maximi.

LECTOR candide, Maximum Latine tibi damus: scriptorem ex Academia, sapientem, amoenum, facundum: & qui ubique patrem suum refert,

*Σωκρατικῶν Σάμιον κερδόσας κρητῆρα φρόνημα,
Καίλιστον σεμνῆς σῆμα διχοσυστής,*

ut de Platone quidam loquitur. In eo quid a nobis sit præstitum, monendum te sine ambitione putauit. In Græca editione Stephanum secuti sumus: si quid mutandum sit, seorsim habes. In Latino id non licuit, sine sensus detimento. Toties ergo ab ea recessimus, quoties corrupta fuit, aut emendari potuit.

Quod nefraudi sit tibi, Notas adi. In antiquo interprete cum nihil placeat nobis, quædam juverunt tamen.

b. j.

T I T L E

MAXIMI TYRII PHI-

losophi Platonici dissertationes,

Daniele Heinsio interprete.

QVID SIT DEVS SECUNDVM
Platonem. Dissert. I.

DE demonum naturacum inquiritur, ratione rationi opponi facile patior, nec contentionem hanc reprehendo: tantum abest us indignum quid, aut à viri sapientis ratione alienum, absurdumve ab eo committi existimem, qui vel secum ipse vel cum aliis de demone, an sit, quid, & quantae ejus potestas, inquirit. Etenim in ea questione ut nomen manifestum, ita tum abstrusa est essentia, tum potestas controversa. Nunc vero cum de Deo ipso dicere instishi, quid agam potissimum? qua verborum amoenitate, qua vocabulorum luce argumentum hoc illustrabo? quibus orationis numeris aut compositione venusta, mihi vel aliis id de quo nunc dubitatur ostendam? Sed enim Plato, quo homine nihil unquam rerum natura, ne Homero quidem excepto, videt facundius, ne sic quidem omnibus, cum de Deo agit, plane satisfacit, aut sententiam suam manifeste satis proponere video, sed non nemore reperitur, qui ex alio Platonis opinionem audire postuleret: ne ille operam ludere videatur, quis ingenio vulgari præditus, disputationi huic se parem judices. Nisi forte idem agere velimus, quod ille, qui sufficienti homini eti fluvius adest limpidus plenusq; , qui & visu jucundissimus, & gustu suauissimus, optimusq; nutritus,

ALCINOI PHILOSOPHI
INTRODUCTIONIS IN
Platonicam philosophiam
Latina interpretatio,

*Cum Græcis codicibus collata, atque ad
eosdem penitus interpolata.*

ALCINOI PHILOSOPHI
IN PLATONIS DOCTRINAM
introduction.

C A P. I.

327

RÆCIPVÆ *Platonis opiniones, ita tradi posse videntur. Philosophia est appetitio sapientie: vel, solutio animæ à corpore, & conversio quedam ad ea quæ vera sunt & intellectu videntur. Sapientia est divinarum humanarumq; rerū scientia. Philosophus autem est, qui à philosophia cognomen accipit, quemadmodum à musica musicus. Et cum quidem qui philosophus futurus est, ab ipsa natura sic comparatum esse oportet, ut ad eas maxime disciplinas sit idoneus, quæ ad cognitionem eius quæ intellectu percipitur essentia, aptum reddere eum ac deducere possint: non eius vero quæ mutatur semper & instabilis oberrat. Deinde, ut natura veritatis amans sit, & ab omni falsa opinione penitus alienus. Sed & temperantem hunc quodammodo nasci oportet, easque animæ partes quæ affectibus efferti solent, domitas à natura suscipere. Quisquis enim semel eas amplexus disciplinas fuerit, quæ in consideratione eorū versantur quæ revera existunt, totumq; eo animi studium converterit, parvæ voluptates pēdet corporis. Oportet præterea liberali animo philosophum esse. Etenim rerū vilium estimatio, homini veritatem rerum contemplatu adverfa est. Ita præterea natum, ut iustitiam diligat, si quidem verita-*